

(המשך מעמוד 53)

הלנה ריאס. את מיכתבה סיימה חדווה אילו בדרמתיות: "...האם אין אנו יכולים למנוע אסון? האם אין דרך חוקית להר- חיק את האדם החולה הזה מבני מישפח תו, לפני שיקרה משהו?"

במהלך המישפט התברר שהמיכתב היה "מוזמן" על-ידי אותה עובדת סוציאלית, שמראש התכוונה להעבירו לד"ר ירמור לוביץ, וזאת אחרי שהיא החליטה שמה זקוק לאישפון. חדווה אילו לא נפגשה מעולם עם נושא מיכתבה, הלא הוא משה, לפני שהפיצה את מסקנותיה לגבינו.

המקור השלישי לקביעתו הנחרצת של הפסיכיאטר המחוזי כולל בפרטים המצויים בתיקו של משה. פרוטים אלה אינם אלא מידע שנמסר על-ידי העובדת הסוציאלית הלנה ריאס, שאף היא לא טרחה לבדוק את העובדות, אלא התבססה על דברי אשתו של משה.

שכך רואים אנו, מסכם השופט אלוני, "שכסופו של דבר המקור העיקרי שלעיו התבסס הד"ר ירמולוביץ הוא אשת התר- בע, שכפי שהוברר היא עצמה אשה מופ- רעת, ואף היתה מאושפזת במוסדות ל- חולי-נפש".

מכאן הגיע השופט למסקנה שהצו, ש- הוצא בהתייעצות בין הד"ר אמיליה בלום והד"ר זאב ירמולוביץ, לא היה חוקי.

קבע השופט:

גם אם נתעלם מאי-חוקיותה של ההור- ראה הכופה שהוציא הד"ר ירמולוביץ, וגם אם נצא מנקודת הנחה שזו הוצאה במיסגרת סמכותו של הפסיכיאטר המחוזי, גם אז עולה בעליל כי בהפעלת סמכות זו לא נתן הפסיכיאטר דעתו לכך, שמדו- בר בשלילת אחת החרויות החשובות של האדם.

...רעד עובר כי לעצם המחשבה מה יכול לקרות לכל אחד מאתנו, אם הפסי- כיאטר המחוזי לא יתן דעתו לצורך ולהכ- רח בקיומן של הוכחות ברורות, בטרם יצווה על אישפון של אדם.

...עד כמה רחוקה מהד"ר ירמולוביץ ומעורויו כל מודעות לחרויות-האדם, למ- דים אנו מדבריה של הד"ר בלום, שותפתו בקבלת ההחלטה, שאמרה: "אם נתחיל עם ספקות לפני שמוציאים צו-אישפון, יהיו הרבה מיקרי רצח והתאבדות. טעו- יות קורות לעיתים קרובות, כימעט כל יום, בעצם לא כל יום..."

במיקרים שכאלה לא זו בלבד שמדובר בשלילת חירות, אפילו לזמן קצר, אלא שאותו צו-אישפון, המוצא ללא בדיקה מוקדמת, מדביק על אדם תווית לכל ימי חייו, ולא תעזור לו לאדם העובדה שאיש- פונו נבע מטעות, או כי הוברר בדיועבד, שמצבו אינו מחייב אישפון. מי שחדר ל- חירויות האדם, יקדיש מאמץ בלתי-נלאה להקדים בדיקה וחקירה, בטרם יעולל מעו- שה הרסני שכוה. אטימות, מסוג זה שהור- כיח הד"ר ירמולוביץ, טומנת בחובה סכ- נות חמורות ביותר לחברה שאותה מבק- שים אנו לבנות כאן. חרד אני מפני ה- אפשרות שמיקרים נוספים כאלה קורים או יקרו, ואיש לא יעלה על דעתו שאכן מדובר במדינת-ישראל.

בסיכום, ועל יסוד כל האמור לעיל, הריני מגיע למסקנה כי הוראת האישפון שהוצאה על-ידי הנתבע היתה שלא כדין, הן מפני שהיא עומדת בניגוד לחוק והן משום ששיקול-דעתו של הפסיכיאטר הופ- על שלא כהלכה, תוך זילזול מוחלט בסמ- כות העצומה שניתנה לו.

עד כאן דברי פסק-הדין.

לאחר שניתן החוק שעל פיו פעל הפסיכיאטר, הוסף השופט זצ"ל, שהפי- רוש שנתן הרופא לחוק היה מוטעה מ- יסודו. הוא חייב את הרופא הקשיש בתש- לום פיצויים בסך 2500 לירות, אך תש- לום זה עוכב על דעתו לאחר הגשת ערעור, הן מטעם ההגנה והן מטעם התובע.

לבד מהפסיכיאטר המחוזי, שפרש לגימ- לאות, במשפטים רוב האחראים האחריים לשמש בתפקידיהם.

הד"ר מטרני ממשך לשמש כרופא כללי במירפאת קופת-החולים. והד"ר בלום היא עדיין סגנית הפסיכיאטר המחוזי ומר- ציאה צווי-אישפון. חדווה אילו היא יוע- צת חינוכית בבית-הספר ג'וצבי בקריית- אונגו, ורק הלנה ריאס, העובדת הסוציא- לית, העובדת מתפקדה. משה התחיל כבר להכין את ערעורו על סכום-הפיצויים המוקטן שנפסק לו, והוא גם מתכוון לת- בוע את שאר המעורבים בפרשה לדין.

ונתרה רק השאלה: אילו מסקנות הו- ציאו משרדי הבריאות, החינוך והסעד, שעובדהם נושאים באחריות למה שקרה.

עופר קורן

(המשך מעמוד 61)

ריפי פינר היא תיכוניסטית בת 17, ה- לומדת בבית-ספר גאולה בתל-אביב. היא מקשיבה בתשומת-לב להרצאה של המורה לודאגנדה ולדברי התירגום מפיו של גונר האוטרדאס. "באתי לכאן כבר כמה וכמה פעמים" מספרת ריפי, "זה מעניין. הרעיון מעניין אותי. אני גם מסכימה לחלק מהדבר רים שהם מטיפים להם. הם פגשו אותי ברחוב ונראו מעניינים. הדרך שבה דיברו הרשימה אותי, ולכן החלטתי לבוא. הם חברים פיקחיים. כאשר פגשתי את גד לי ראשונה ברחוב הוא לא לבש את בגדיו המזוהים. הוא היה לבוש בצורה נורמאלית ולראשו היתה פיאה נוכרית. הוא נראה דווקא די משכנע. אילו פנה אלי בלבד הזה, ועם קרחת, הייתי נבהלת.

"כאשר הגעתי לכאן בפעם הראשונה וראיתי איך הם נראים באמת, נבהלתי ו- רציתי להסתלק. אבל הם הזמינו אותי יפה פנימה, ונשארתי. אחר-כך זה התחיל להיות מעניין, ומאז אני באה לכאן הרבה".

ממולה של ריפי יושבת על השטיח חבר- תה, חיה ויינר (16). היא מסכימה לדברי ריפי ומוסיפה: "בהתחלה חששתי. זה נר- אה לי מוזר. בפעם הראשונה זה היה אפרי לו מפחד. כשהגעתי לכאן עם חברתי, חש- תי להיכנס ראשונה. אבל אחר-כך זה הת- חיל לסקרן אותנו ונשארו. זה מרחיב את האופקים, ומי מאתנו לא מחפש אופקים חדשים? אולי בעזרתם אפשר לדעת מהי המהות האמיתית של אלוהים. למען האמת אני חייבת לומר כי מההיחודות די הת- רחקנו, ואולי כאן נמצא תשובה. לגבי אדם שאינו מאמין - זה חיפוש דרך. יש כלי-כך הרבה דתות, וזהו חיפוש אחר האמת המוחלטת."

הזריחה של ריפי ושל חיה יודעים על עיסוקן של הבנות במוציא-ישבת. הם פו- לים אמנם את אנשי קרישנה אך אינם מוטרדים ואינם מתערבים. "אנחנו נהנות" אמרות שתי הבנות, "בכל פעם ישנה חברה חדשים וזה נחמד. אך אין אנו יוד- עות אם נמשיך ונתמיד לבוא לפגישות האלה."

"האלוהים המאושר"

י מסתובב בין הנוכחים ומחלק דברי מאכל. מעשה ידיו. הוא אינו חדל למלמל כל העת את מילות שיר התפילה הרי קרישנה.

"בצרפת ניגנתי בלהקה", הוא מספר, "והייתי גם זמר. אך עכשיו אני שר את שם האלוהים ומרגיש מאושר כפי שלא הרגשתי מעולם. לא אהבתי לשיר ולנגן בדיסקוטק. עכשיו גם אלוהים מאושר וגם אני מאושר."

בידו הוא מחזיק שרשרת של חרוזי-עץ. 108 במספר. החרוזים עוזרים לו למנות כמה מהזריית-פילות כבר אמר וכמה נותרו עדיין עד שיגיע למיכסה הימנית - 27 אלף פעם להזכיר את שם האלוהים.

"חמש שנים עסקתי ביוגה", מספר גי, "וזה נתן לי שקט פנימי, אם כי לא מוחלט. רק כאשר הגעתי למיקדש בפאריס הרגשתי שהגעתי הביתה. אז גילחתי את השיער ו- הרגשתי טוב. אין לי ספקות - זו הדרך ישלי עד סוף החיים".

בדירת המאמינים מופקד גי על הבישול וסידור הבית. הוא גם תופר. מכבס ומנקח. "הכל למען קרישנה", הוא אומר, "וכל יום אני מרגיש יותר טוב ויותר קרוב לשלמות מאשר ביום הקודם."

ראש החבורה, "המנהיג" של המאמינים בישראל, הוא לודאגנדה. הוא ניצב בפני תמונת המורה הרוחני, מצית נרות ומקלות של קטורת. הוא מתיי מים על הנוכחים ו- נושף בקונכיית צדף. כבמין שופר. חבריו לאמונה מכים בזמרים ועזרים. גד מעביר מנורת שמן בין האורחים. הם מתבקשים להשיט יריהם מעל הלהבה ולהניחם אחר- כך על ראשיהם. לכסוף מקנחים כולם כי חם מייחוד תוצרת-בית ובמאכלים צימחור נים העשויים מארוז וחלב. סוכר וצימור קים.

האורחים פוערים פיהם בתמיהה. המאר- חים משיבים בהחלטיות.

מיקחש חדש ניבטה בישראל.

דני גוב

9	8	7	6	5	4	3	2	1
	14		13	12		11		10
		19	18	17	16		15	
	23	22				21		20
27			26			25		24
			30			29	28	
				32			31	
37		36		35			34	33
		42		41	40	39		38
			47		46	45	44	43
				50		49		48
				52		51		
60	59	58	57		56		55	54
		64		63		62		61
		69		68	67		66	
			73	72			71	70
				75			74	
80		79		78			77	76
		87	86		85	84	83	82
			91		90		89	
				96		95	94	93
		103		102		101	100	99
				105				104

מאונך:

- למרות: 2. שמה; 3. שם דורכיס את הענבים; 4. צאצא; 6. בהשאלה: מרכזו; 7. לא ריק; 8. מאור קטן; 9. נמל עתיק בארץ; 12. באיזה מועד?; 15. ניצנוץ; 16. באזאר; 17. לבנה; 19. פחד גדול; 20. רשף; 21. ברך; 23. משתחוות; 24. אציל מיקראי; 26. שאוהבים אותו; 27. מכלי השחמת; 29. מק; 30. לויאלי; 33. קיבוץ בן-שן; 34. שני; 36. שגיאה; 37. שוהות; 40. קוסם; 41. תנועת-מים בים; 44. מחייתו יער; 46. רצועה; 47. שביב; 49. שמך אדמה; 50. אצא; 53. אשה; 54. משכיל מתקדם; 55. צאצא; 56. אלוהות; 62. תכלה; 59. עם; 60. יחידה בדקה; 62. אריג דק יקר; 63. שנשמה באפו; 66. באופן בלתי-עקיף; 68. החיות; 71. מזון חיוני; 73. קובץ; 76. עופיר-טרף; 77. ספר; 79. מלים; 80. לא עדין; 82. אדמה המצויה בנגב; 90. אן?; 92. טורף לילי; 94. פיו מונאי ישראלי (ש"מ); 96. פירוש; 97. האירגון הצבאי הלאומי (ר"ת); 99. מילת תנאי; 101. קריאת יגון; 102. שן הפיל; 103. הבל.

מאוזן:

- קיבוץ בארץ; 5. שזהותו אינה ידועה; 10. מזמר; 11. בית הציפור; 13. מילת-שליה; 14. משמש בקפיצה-לגובה; 15. אל תעמוד!; 16. מחוטי הארג; 18. יבשה מוקפת ים; 20. בור למי-גשם; 21. אטמוס- פרה; 22. בלבד; 24. מחצית; 25. לא חם (הפוך); 26. נשגב; 28. מפירקי הגוף; 30. יפה למדי; 31. שך; 32. חולם; 34. קושש; 35. תוכנית-טלוויזיה ופולארית; 38. מפקד-גדוד (ר"ת); 39. תבלין לקפה; 41. בוסתן-גוני; 42. עב; 43. מצבת-זיכרון; 45. לא עיקר; 47. גוף; 48. מתוצרת החלב; 50. יישוב בארץ; 51. מצב במישוק השחר; 52. מיניסטר; 54. שתיל רך; 57. מוט דק; 61. מכלי-העבודה; 62. סיון; 64. לך החוצה!; 65. זה הוא; 66. הווייה; 67. מכינויי האלוהות; 69. ערוץ; 70. ראש לישכה (ר"ת); 72. סולם בלי ראש; 74. ענף בצבא; 75. מאכל נוזלי; 77. סיום; 78. מקל-כביסה; 81. חייט-טרף; 83. סיומת לרבות; 85. מופע; 86. באנגלית; 86. ריקוד מלכותי; 88. בחוכו; 89. מטרה; 91. פלא; 93. רטוב במיקצה; 95. תיפארת; 96. מסולם הצלילים; 98. סוללת-מגן; 100. נהר באי טליה; 102. מרגיש; 103. מאהר; 104. נוטי-רים; 105. עוגת בצק ותפוחים.